

trods alt et par spørgsmål til udenrigsministeren.

Jeg vil gerne spørge: Hvordan vil udenrigsministeren sikre, at Israel ikke benytter FN-resolution 1701, der sikrer Israels nordlige grænse, til at lade være med at indgå i reelle forhandlinger om at stoppe de ulovlige besættelser?

Kl. 10.25

Man kan jo sagtens forestille sig en situation, hvor Israel siger: Nu har vi med FN opnået det, som vi ikke opnåede militært: Vi har fået en sikring af vores nordlige grænse. Så behøver vi ikke indgå i forhandlinger om at trække os tilbage fra Shebaa Farms, fra Golanhøjderne, fra de besatte palæstinensiske områder. Hvordan vil udenrigsministeren gribe det an? Og hvis Israel viser sig ikke at have reel forhandlingsvilje på de områder, mener udenrigsministeren så, at Danmark skal trække sin støtte til det sømilitære bidrag tilbage?

Jeg vil også godt stille udenrigsministeren et andet spørgsmål, nemlig om udenrigsministeren mener, at det vil få nogen konsekvenser for Danmarks forhold til Israel, at Israel har smidt tusindvis af klyngebomber over civile boligområder?

Formanden:

Tak til hr. Rune Lund. Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil også her i dag takke det meget, meget store flertal i Folketinget for opbakningen til det sømilitære bidrag, som jo kommer, fordi Libanon har bedt om det og FN har bedt om det.

Så vil jeg allerførst sige tak til hr. Morten Helveg Petersen for hans fuldttonede støtte og så ønske ham tillykke med fødselsdagen. Jeg skal ikke sige, hvor gammel han bliver, men jeg er sikker på, at vi beholder ham her lige så mange år, som han allerede i dag fylder, og glæder mig til at samarbejde med ham i samtlige de kommende år. Hr. Morten Helveg Petersen er et fremragende pust i den udenrigspolitiske debat, og jeg glæder mig til alle debatter, jeg har med ham og har haft med ham.

Så vil jeg svare hr. Steen Gade og starte med at sige, at det jo er vigtigt, at vi er klar over her i Folketinget, at vi er her og træffer denne beslutning, fordi Libanon beder om det.

I går kom så den rapport, som Kofi Annan jo har lovet, til Sikkerhedsrådet, og deraf fremgår det jo altså også, at den sømilitære styrke er me-

get væsentlig for FN og for Libanon. Den fremhæves faktisk meget kraftigt i både punkt 35 og 36, hvor Annan citerer det brev, han har fået fra Libanon, hvor han beder FN, UNIFIL, om at levere søstyrkerne, som kan hjælpe med at forhindre uautoriseret tilgang til landet af våben og dertil relateret materiale fra søsiden. Det vil sige, at den libanesiske regering altså er meget opmærksom på, at der her ligger et meget farligt område og et farligt og stort problem, som man beder os om at hjælpe med. Og jeg er glad for, at det meget, meget store flertal i Folketinget – ja, faktisk hele Folketinget minus Enhedslisten – ønsker at imødekomme Libanons og FN's ønske.

Det var afgørende for SF, at dette ikke står alene, men at det handler om hele Mellemøsten. Det er vi jo alle klar over, og det er hele det internationale samfund også klar over. Derfor er ko-deordet i forhandlingerne, som pågår for øjeblikket, at vi ikke skal tilbage til tilstanden før sommerferien. Vi skal altså bruge dette chok, som det her jo har været for civilbefolkningerne i både Libanon og i Israel – hvor det jo også har været et chok – til at sige, at det her går jo altså ikke en gang til. Og det går alle bestræbelserne jo ud på.

Jeg talte i går aftes med Condoleezza Rice om, hvordan vi udnytter FN-ugen i den kommende uge til at komme videre, og jeg har talt med Israel tidligere. Der er en vilje både fra Israels, USA's og vores alle sammens side til at bruge dette til at komme videre, og jeg forventer, at vi får en drøftelse af det i Sikkerhedsrådet i den kommende uge. Min indstilling dér vil være, at det er vigtigt, at Sikkerhedsrådet ikke behøver at overtage opgaverne fra Kvartetten; at vi altså bekræfter, at Kvartetten har hovedopgaven med at skabe fred. Det er jo også derigennem, roadmap'en er lavet.

Derfor kan jeg også sige til hr. Rune Lund, at en ny FN-resolution for så vidt er ganske overflødig; vi har de FN-resolutioner, som er nødvendige. Bl.a. har vi jo en FN-resolution, som præcist påpeger og støtter roadmap'en, altså køreplanen for fred, og Kvartettens opgave i den forbindelse. Og jeg mener stadig væk, at det er den vej vi skal arbejde videre ad. Der er alle de relevante spillere inde i Kvartetten.

Så vedrørende spørgsmålet om Irak ...

Formanden:

Jeg gør lige opmærksom på, at vi ikke er færdige med forhandlingen endnu, og jeg beder derfor